

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható
Előfizetési ár fél évre 5 korona
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

ADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest. VII., Károly-körtút 7. sz.
hova az előfizetési öszszgek —alaminat a
Leírások küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszatérítva.

TARTALOM. Bécsi propositiók. — A m. kir. dohányjövődék kiállítási pavillonja. — Vegyesek. — Hirdetések.

Bécsi propositiók.

Nemrég történt, hogy több bécsi kávéházban hamisított cigarettákat foglaltak le és hogy az illető kávéosok es pinczerek ezért a büntető bíróság elé állítottak. Természetesen manapság ilyen alkalomkor az ember nem tesz egyebet, minthogy küldöttséggel a miniszterhez megy, ott szép beszédet tart és minden megint a régi kerékvágásba jut. A miniszter a cigarettagyáros urakat, akik az államnak napról-napra nagyobb konkurrencziát csinálnak, szívesen fogadja és elhisi nekik azt, hogy az állam készítette cigarettákat oly rosszak, hogy a szegény pinczereknek kénytelen-kelletlen az önkészítéshez kell folyamodni. Ebben aztán az is bennfoglaltatik, hogy a bécsi pinczerek a cigarettákat jobban tudják készíteni, mint az osztrák dohányjövődék. Ettől eltekintve, a küldöttség szónoka arról is biztosította az osztrák pénzügyminisztert, hogy ezen cigaretták jövődéki dohánynyal töltenek, hogy tehát az állam e manipulációból még hasznot is huz. Ezen megjegyzés hallatára valamennyien meghökkenünk. Mit is akarhat a dohányjövődék, ha az ő dohányját használják fel? Ezt a bölcse kifogást már Magyarországon is hallottuk, és tapasztaltuk, hogy a hivatalnokok részéről ez gyakran el is fogadtattott.

De egy kis vizsgálat után szemünkbe ötlök, hogy ez nem egyebbe, mint egy eszköz arra, hogy az ellenfél szemébe port hintsünk. Igazán nevetséges, hogy gyakran még a sajtó sem állja annak kijelentését, hogy nem talál semmi büntetendőt abban, hogy állami dohányt vesznek és azt kész cigaretták alakjában tovább adják. Mi magunk sem kívánhatunk egyebet, mint azt, hogy nekünk az állam megengedje azt, hogy dohányja felhasználásával cigarettákat csináljunk és ezeket forgalomba hozzuk, mert ez rövid idő alatt milliomosokká tenne bennünket. Hogy hiheti egy logikusan gondolkodó ember, akár egy pillanatra csak, hogy ily eljárás meg lehet engedve? Mivé válnék ez esetben a dohánymonopólium? Semmivé! A bécsi és budapesti kávéházak-

ban gyakran oly cigarettákat árúsítanak, melyek daczára annak, hogy jövődéki dohánynyal készítettek, mégis alig bírnak oly értékkel, mely árak egynegyedének is megfelelné. Ezen cigarettákat 6 azaz hat krajczárjával árúsítják, és a vevő 2 darab helyett egyszerre 20-at vesz, mert a tiltott gyümölcs rendesen jól ízlik. A pinczér urak, akik cigarettákat készítenek bűnösök és nem érdemelnek jobb elbánást, mint akármi-lyen más dugárus. De e helyett mit látunk? Ahányszor ily eset előfordul, mindenki a pinczérnek pártjára áll, sőt amint látszik, az osztrák pénzügyminiszter ur ő kegyelmessége az ilyen eseteket nagyon enyhén és elnezően bírálja meg.

Ezen enyhe bírálat kifolyása az, hogy az osztrák pénzügyminiszterium, mely a magyarral, minden a dohánygyártmányok előállítását és forgalombahozását illető kérdésben egyetértőleg jár el, utóbbit felhívja arra, hogy engedje meg a pinczereknek, hogy helyiségeik szivar- és szivarka-különlegességeket árúsítsanak. E kérelem nálunk nehezségekkel nem találkozhatik, mivel a pinczereknek ugyanis meg van engedve mindazon szivarok és szivarkák elárúsítása, melyek dohánytőzsdékben vásároltatnak. Nekünk csak azon felfogás ellen kell tiltakoznunk, mintha minden egyes kávéház egyszerre szivar- és szivarka-különlegességek raktárává változhatnék át. A fővárosban csak néhány kávéház létezik, ahol a szivar-különlegességek eladásának megengedése jogosult és ezek azon Lípót- és Belvárosban levő kávéházak, melyek ily engedélyekkel már jelenleg is bírnak. Nem szándék nélküli véletlen az, hogy Bécsben csak két, Budapesten csak egy szivar-különlegességi raktár létezik anélkül, hogy ezek szaporítását kívánatosnak tartanák. Ha azonban ily különlegességek száz és száz helyiségben árúsítatnak el, akkor ezáltal csak a rendes elárúsításnak kell kárt szenvednie.

De eltekintve ettől, a szivarok árával és a hamisított szivarkák forgalomba hozatalával való csalásnak kaput nyitunk. Egészen más ugyanis, hogy a

pinczér, mint az jelenleg is történik, szivarszükségletét a szomszéd tőzsdében fedezi, mint az, hogy engedélyt kap, melynek következtében ő magát elárúsítónak tolja fel és az elárúsító jogával is el, anélkül azonban, hogy azok kötelezettségeit is teljesít né. És ezen okból óva kell hogy intsünk attól, hogy a pinczereknek engedélyeket adjanak, daczára annak, hogy a m. kir. pénzügyminiszteriumnak ilyen engedélyeknek Bécsben való osztogatására vonatkozólag nem lehet semmi kifogása. Nálunk azonban a viszonyok egészen mások. Nem akarunk azon a kompetens helyeken ismert ervekre támaszkodni, melyek véleményünket megerősítenek. Mi csak az ellen emeljük fel szavunkat, hogy álhumanitásból, vagy a kávéházi vendégek kényelme iránt való tekintetből oly uszt honosítsanak meg, amely veszedelmes következményekkel járhat. Az érvek, melyeket a budapesti és bécsi pinczerek felhoznak, mindig ugyanazok. Szerintük, ha a kávéházi vendég egy szivart vagy szivarkát kér, akkor szükséges, hogy azt meg is kapja. Jó! Mi is a kényelem mellett vagyunk, ámbár nem határozottan szükséges az, hogy egy monopolisztikus tárgyat lépten-nyomon megkapjunk, és hogy kételkedünk abban, hogy ily eljárás a forgalom növelésére jótékony hatással volna. De ha már ezen érven valami lényeges rejlenék, miért készítik a pinczerek épúgy Bécsben, mint Budapesten szivarkáikat gyakran önkézzüleg? Hallottuk, mit mondtak az osztrák pénzügyminiszternek. Azért, mert az állami cigaretták nagyon rosszak. Meg kell engedni, hogy e kifogás nagyon naiv, mivel a pinczereknek nem az a rendeltetésük, hogy a szivarkákat eladják, hanem a szivarkáknak rendeltetésük az, hogy a vendégeket megkapja. A pinczérnek nincs köze ahhoz, hogy a gyártmány jo-e, vagy rossz? De ha nincs kifogás, fel kell olyat találni, és úgy nálunk, mint odaát, virárgzik a cigarettadugáruskodás a kávéházakban és vendéglőkben, amelyeknek semmiképen sem szabad koncessziókat csinálni.

A m. kir. dohányjüvedék kiállítási pavillonja.

Csak néhány nap választ el bennünket azon csinos pavillon bezárásától, a mely a kiállításnak egyik legerdekesebb és legtanulságosabb csarnokát képezte. Meg kell engedni, hogy a rendezés szakértelemmel, izléssel sok szorgalommal és igyekezettel csoportosította az anyagot. Mindaz, minek kiállítása érdemes és kívánatos, a kis pavillonban helyet talált, a melynek csak az volt a hibája, hogy nagyon is kicsiny volt. Ebből magyarázható ki az is, hogy ámbár mindaz látható volt, a mi a dohánytermelés és az előállítás nagyterületebe vág, még is egy dolog hiányzott: a nagyság, amely imponálni tud. Az az eszme, mely már az 1885-iki kiállítás alkalmával általános elismerésre talált, a mely egy dohánygyárnak felállítását kicsinyített mértékben követelte, most is köztetszéssel találkozott, ámbár a nagyobb térfogat a sikert határozottan emelte volna. Ugyszintén nem lehet tagadni, hogy az egyes gyáraktól keszen szállított dohánytermékekre nagyon is kismértékben voltak tekintettel. A mi bennünket illet, mi nagyon szívesen láttuk volna, ha ez alkalommal mindegyik dohánygyárnak termelési képessége kifejezésre hozott volna. Ez az egyes gyárak között versenyt hozott volna létre, a mely körülmény bizonyára csak a termelésre lett volna kedvező hatással. A kiállításoknak nem csak az lehet céljuk, hogy az összeség előállítási képességét tüntessék fel, nekik plasztikus képet kell nyújtani arról is, hogy ez, vagy az a gyár kisebb, vagy nagyobb igyekezetet tanúsít a termelésben. Nagyon sajnálatos, hogy a dolognak ezt az oldalát egyáltalán nem tarthatták szem előtt, már az egyes gyárak haladása szempontjából is, amelyek erkölcsi elégtételt lennének abban, ha gyártmányaik kiváló volta szembeötlének. Mert, ha előírás szerint igaz is, hogy a gyárak egyforma gyártmányokat tartoznának előállítani, mégis tagadhatatlan, hogy a gyártmányok közötti különbség nagyon is észrevehető. E különbségek feltüntetése épen oly érdekes lett volna a közönségnek, mint tanulságos a gyárak számára. Általában tehát e kiállítás tekintetbe véve a költségek csekély voltát, sikerülnek mondható. Más kérdés azonban, hogy a dohányjüvedék, vagy felettes hatósága a pénzügyminisztérium nem cselekedett-e volna helyesebben, ha az ügy érdekében nagyobb pénzáldozatokat hozott volna, mint ez tényleg történt. A berlini iparkiállításon egy magán cégnek dohánygyára látható, mely legalább is háromszor annyiba került, mint a m. kir. dohányjüvedék expositorája. Természetesen nem lehet szó arról, hogy e cég olyan üzleti szem-

pontokat tarthatna szem előtt, mint ezt a dohányjüvedék Magyarországon teheti. És ha egy magánéző ilyen nagy kiadásokra határozza el magát, úgy ezt más okból nem teheti, mint azért, hogy gyártmányainak világra-szóló hirt biztosítson. Nagyon jól tudjuk, hogy egy állami dohány-monopolium a reklámozást mellőzheti, de annyi bizonyos, hogy, ha már ez egy kiállításon képviselve van, úgy ez czéltalanul, szándék nélkül nem történik. . . Ennek csak az lehet a célja, hogy a világnak megmutassa, hogy az állam, mint iparüző, mire képes, vagy pedig az, hogy a külföldet rábírja arra, hogy szükségleteit nálunk fedezze. Mindkét esetben azonban a kiállításon a tárgy nagyméretei leginkább imponálnak. A benyomás pedig egészen más, ha a szemelő nagyméretű terméken halad keresztül, a melyekben nagy gözzel hajtott gépeket lát maga előtt, ha egy szemléltető kép által fogalmat nyer e termelési ág nagyságáról és jelentőségéről. E helyett azonban a látogató egy kis, habár nagyon csinos kiállítási pavillonban van, a melyben még egy részvénytársaság is albirletben bir egy részt, amely nem mutathat a látogatóknak egyebet, mint régi emballageokat, a melyekre a cég neve van nyomtatva. Hogy az ilyen dolgok kiállítása e helyen mire volt jó, azt igazán nem tudjuk. A „dohányjüvedéki közp. igazgatóság“ épületében csak olyan tárgyak kiállítását vártuk el, melyek a dohányjüvedékekkel vannak összefüggésben, nem pedig olyan nagy csomagokat, melyek inkább egy szállító raktárába valók, mintsem, hogy méltók lennének arra, hogy kiállítási objektumoknak tekintessenek.

De jó izlésről nem lehet vitatkozni és bizonyára azok, kik minden mást e csarnokban annyi izléssel, annyi tudással rendeztek, nem okai annak, hogy a csomagok a dohányjüvedék büszke pavillonjában ektelenkednek. Reméljük, hogy a jövő kiállításunkon ezen hiányok is, nem lesznek már konstatálhatók. De azon szép és jó dolgokról, a melyeket a kiállításon láttunk, az összes érdekelteket hálás köszönet illeti.

Vegyések

„Az a bizonyos“. Vidéki előfizetőink sorában van egy **bizonyos**, aki az előfizetési díjjal rendszerint adós marad, akinek eredménytelenül küldjük el a pénztalványblankettát és felhívások tömegét, anélkül, hogy ő díját kifizelné. E mellett azonban az a bizonyos, lapunknak egy nagyon hlv olvasója, és egyike azon ritka buzdóságu előfizetőknek, akik lapunk fennállása óta megóvták nekünk hajlandóságukat. De mit használ nekünk az a hajlandóság, melyet az a bizonyos nekünk tanusít, mit használnak nekünk az ő időről-ídlőre beérkező levelező-lapjai és levelei, melyekben lapunk magatartásáért mindez szívélyesen üdvözl, ha ezeket legalább kétszer az évben pénztalványszelvénnyel nem olvashatjuk. Már régóta ajánljuk mi ezen üd-

vözlő- és elismerő-leveleket nyomdászunknak készpénz fejében, de sajnálatlalt tapasztaljuk, hogy a jó ember az ilyesmi iránt egyáltalán nem bir semmiféle érzéssel. Talán meg fog bennünket érteni az a „bizonyos“ és hajlandóságát megőrzi nekünk az esetben is, ha elismerésének csekély adóját pénztalványon is róttá le.

Gömbölyű szivarok. A magyar dohánygyárakban jelenleg a szivarok a legkedveltebb három faját a regalitást, trabucot és britanicát gömbölyűen készítik, azaz ezek dobozaikban nem préselve kerülnek forgalomba. Olvasóink jól tudják, hogy mi minden időben a gömbölyű szivarok mellett kardoskodtunk, anélkül azonban, hogy az annyira kedvelt préselt szivarok eltörlését óhajtottuk volna. A szivarok ily készítményi módja csak kísérlet, amelynek a rendelkezése a gömbölyű szivarok népszerűsítése. Ha utóbbiak nagyobb kedveltségnek fognak örvedeni a gyárak ismét utasítást nyernek arra, hogy a préselt szivarokat is a megfelelő mennyiségben készítsék.

Költözködés. A m. kir. dohányjüvedéki közp. igazgatóság hivatalos helyiségei szeptember 1-én Budapesten az V. ker., Kálmán-utca 20. számú házba tötettek át.

The Gresham életbiztosító társaság Londonban. E társulat 47. évi jelentése, mely az 1895. évi december 31-én befejezett üzletéről szól és a részvényesek 1896. évi július 1-én tartott rendes közgyűlése elé terjesztett, rendelkezésünkre állván, a következő főpontjait közöljük: Az 1895-dik évben 8761 kötvény 82,267,300 korona tőkeösszegekről lett kiállítva. A díjbevételek, levonva a visszbiztosításért fizetett összegel, korona 21,556,656.77 fillérrel rugtak, mely összegben a korona 3,517,269.17 fillért tevő első évi díjak befoglaltatnak. A kamatszámla mérlege a lefolyt üzleti évben korona 5,538,218.43 fillért tett ki, és a társaság jüvedelmét a díjbevételekkel együtt korona 27,094,875.20 fillérrel emelte. A társaság az elmúlt évben korona 10,032,755 fillért utalványozott oly követelések alapján, melyek életbiztosítási kötvényekből eredtek. Lejárt kiházasítási és vegyes biztosításokra korona 2,383,221.67 fill., visszavásárlásokra 1,209,712.50 fillért fizetett ki a társaság az elmúlt évben. A biztosítási és járadékalapok a lefolyt üzleti évben korona 8,692,230.03 fillérrel gyarapodtak. Az aktívák főösszege 1895. december 31-én korona 147,562,080.41 fillérrel rugtak. Tőkebefektetések: korona 490,778.85 fillér angol és oroszországi állami papirokban, korona 630,212.40 fillér indiai és gyarmati kormányok értékeiben, korona 27,002,077.81 fillér idegen államok értékpapirjaiban, korona 5,651,001.56 fillér vasuti részvények, elsőbbségek és garantáltak, korona 60,105,982.71 fillér vasuti és egyéb kölcsönkötvényekben, korona 18,364,621.04 fillér a társaság ingatlanában (ezek között vannak a társaság budapesti és bécsi házai) korona 6,556,711.77 fillér jelzálogokban és korona 28,760,694.27 fillér különböző értékekben.

Uj királyi tanácsos és pénzügyigazgató. A király Kocian Samu miniszteri titkárt és pénzügyi közigazgatási bíróság elnöki titkárát a VI. rangosztályba királyi tanácsossá és Szerém vármegye pénzügyigazgatójává nevezte ki. Kocian Samu több önálló pénzügyi szakmunkát adott ki horvát nyelven.

Kinevezések. A pénzügyminiszter dr. Stoffer Gusztáv pénzügyi fogalmazót a budapestvidéki pénzügyigazgatóságához pénzügyi segédtitkárrá nevezte ki.

A közös függő államadóság kimutatása. A függő államadóság ellenőrzésére kiküldött országos bizottság Bécsben, 1896. október 5-én tartott 57-ik ülésében az államjegyek forgalm összegét 1896. szeptember végével a következő-

nek találta: A bizottság saját feljegyzései alapján a tulajdonképeni államjegyek forgalmi összege: egyforintosokban 764.936 frt, ötförintosokban 108.267.750 forint, tizenforintosokban 36.314.100 forint, összesen 145.346.786 frt. A közös pénzügyminiszterium hivatalos közlése szerint a forgalomban levő sóbánya utalványok összege: 47.403.420 frt, összesen 192.750.236 frt. A közös függő adóságnak közös költségen beváltandó 312 millió forintnyi összegéből az 1893. XXIV. t.-cikk rendelkezései értelmében ez évi augusztus végéig egy, öt és ötvenforintosokban összesen bevonatott és mint törlesztett leiratott 199.235.065 frt, ellenben még törlesztetlenül maradt 112.764.935 frt. Nevezetesen az egyforintos jegyekből, melyekből 1894. évi július 24-én, mint az 1894. XXIV. t.-cikk élethelépésének napján 57.883.361 frt még forgalomban volt, ez évi szeptember végéig bevonatott és mint törlesztett leiratott 57.118.425 frt, ellenben még forgalomban maradt 764.936 frt.

Fiume augusztusi áru- és hajóforgalma. Fiume tengeri áruforgalma, a darabszám szerint kimutatott jelentéktelen mennyiségtől eltekintve, folyó évi augusztus hónapjában 675.246 métermázát tett, amely mennyiségből 267.881 métermázsa a behozatalra, z 406.365 métermázsa a kivitelre esik. A behozatali áruk sorában a behozatal nagyságát tekintve, első helyen áll a barna- és fekete-szén 90.536 métermázásával, ezt követik az ásványolaj 32.410 métermázsa, foszfátok 28.000 métermázsa, nyersvas 27.993 métermázsa, bor 12.966 métermázsa stb. A kivitelnél az első helyet a liszt foglalja el 80.164 métermázásával, kivittünk továbbá 66.540 métermázsa dongát, 60.732 métermázsa kemény fadestkát, 43.644 métermázsa cukrot, 26.947 métermázsa árpát, 25.945 métermázsa puhafa deszkát, 16.973 métermázsa megmunkált gerendát stb. Az év első nyolcz hónapjátán összesen 2.962.334 métermázsa áru jött Fiuméba tengeren és 3.559.549 métermázsa szállított el onnét. A behozott áruk főként Olaszországból, Nagy-britanniából, Ausztriából, Oroszországból, Hátsó- és Elő-Indiából erednek, a kiviteli országok között 1.117.962 métermázsa Franciaország áll az első helyen, ezt követik Olaszország 630.820 métermázsa, Nagy-Británia 540.349 métermázsa, Ausztria 429.690 métermázsa, észak-amerikai Egyesült-Államok 216.948 métermázsa, és Hollandia 130.324 métermázsa stb.

Az 1896. évi országos kiállítás költségei. A kiállítási munkálatok nagymérvű előhaladását 1895-ben híven visszatükröztetik a kiállítási alap kezelési eredményei. Míg a tényleges kiállítási költségek az 1894. évig bezárólag mindössze csak 528.445 frt 28 krt tettek, addig az 1895. év végéig e czélra kiadott összeg az állami számvevőszék zárszámadási jelentése szerint 2.420.500 frt 64 krra ment. Ez összegből az igazgatás személyi járandóságaira 177.227 frt 73 krt, dologi kiadásaira pedig 116.423 frtot fordítottak, a többi 2.136.259 frt 91 krt, az építkezések vették igénybe. Ez irányban kiadtak, kerekösszegekben: kerítésre 29 ezer frtot, feltésre 23.000 frtot, utakra, 56.000 frtot, parkírozásra 6.000 frtot, csatornázásra és vízvezetekre 18.000 frtot, hidak építésére 175.000 frtot, általános területrendezésre 5.000 frtot, utak és parkírozás fentartására 8.000 frtot, épületekre 1.600.000 frtot, vasutara 25.000 frtot, szekrények, állványok, asztalok, s effélékre 22.000 frtot installációra és díszítésre 120.000 forintot, gépekre 4000 frtot, vegyes előre nem látott kiadásokra 10.000 frtot és elszámolandó előlegekre az építés körül 21.000 frtot.

A kiadások fedezésére szolgáltak: az 1893. évi III. törvénycikkkel megállapított 1 millió forintnyi állami hozzájárulásból az 1895. év végéig esedékessé vált 900.000 forint, a székcs

fővárnás 100.000 frtnyi hozzájárulásából esedékessé vált 90.000 forint, különböző építkezési hozzájárulásokról 79.617 frt 79 kr. végül a rendes dijakból, bérletekből stb., valamint vegyes bevételekből 375.703 frt 32 kr, összesen fedezet 1.445.322 frt 11 kr.

Egybevetvén a jelzett valódi kiadásokat fedezetelt, mutatkozik tulkiadás az 1895. év végével 975.188 forint 53 kr.

E tulkiadásnak, valamint az adott előlegekből még meg nem térült 54.811 frt 94 kr. kiadásnak, vagyis együttvéve kerekösszegeben 1.030.000 frtot tevő készpénz-liányának fedezésére szolgált azaz 1.100.000 forintnyi előleg, melyet a pénzügyminiszter az állami hozzájárulásnak 1896-ra eső 100.000 frt részlete és a magyar osztályországi-vállalat részéről biztosított 1.000.000 forint részesedés terhére még 1895. becsatolt a kiállítási igazgatóság rendelkezésére. Hasonló előleg szüksége az 1894. évben is felmerült, mert egy kiállítás rendezésével a kiadások és bevételek realizására a dolog természetéből folyólag nem tart lépést.

Az országos kiállítás költségének, illetőleg a netáni deficitnek fedezésére törvénnyel létesített egy millió frtnyi biztosítási alap folytatása az 1893—1869-iki évekre lett felozlva hozzávetőleges részletekben, a kiállítás jövedelmének pedig csak kis része vált az 1895. évig esedékessé, a többi jelentékeny bevételek, nevezetesen a belépti díjak a fogyasztási és elárusítási illeletek, valamint a kiállítással kapcsolatos egyéb bevételek csak a kiállítás megújítása után folynak be. Mivel pedig ez szemben a kiállítási költségek jelentékeny részét, főleg az épületek költségeit még a kiállítás megnyitása előtt kellett kiegyenlíteni, a biztosítási alap és az időközben befolyt kisebb bevételek távolról sem lehettek elegendők, arra, hogy a kiállítás előkészítésére szükséges volt összes jelentékeny kiadások fedezésére, szolgáljanak. Tekintettel az előlegek és és idegen pénzek kezelésére is, a tényleges pénztári maradvány az 1895. év végével 470.893 frt 82 krt tett, az ingóvagyon (butorok, irodai felszerelés, műszerek, könyvek, térképek, stb.) értéke pedig 69.779 frt 44 kr. volt.

Bankkamatláb. A jegybank főtanácsa mai ülésén foglalkozott a finansziális helyzettel s a

pénzpiac állásával. Az utóbbi napokban az a hír, hogy a bank föl fogja emelni hivatalos kamatlábját, a bank váltótőrczájának erőszakos megfeszítésével járt. Mindazonáltal az adomén-tes bankjegytartalék még mindig mintegy 5 millióra rugott s a bank aktív üzletágai sem emelkedtek oly fokra, hogy ezt a rendszabályt, mely a javában folyó czukor és gabonakampanyt érzékenyen sujtotta volna, okvetlenül életbe kellett volna léptetni. Annál kevésbé lett volna ez megokolt, mert az utóbbi napok fokozott hiteligenyei sem a normális üzletmenetben találták magyarázatukat, hanem a kamatlábemelési híre beállott elővigyázati köleső-nökből állottak. Mindazonáltal a kormányok igen jól ismervén a banknak azt a szokását, hogy szivesebben ad 5 százalékra pénzt, mint négy százalékra, siettek megelőzni a kamatlábemelést és amint már jelentették, 16 millió frt aranyat deponáltak a banknál folyószámlára. A kormányok eljárásában két örvendetes jelenség van. Az egyik, hogy a kormány ez uttal nem késett el, mint szokott; hogy éppen az üzleti kampány segélyére sietett a kölesöntökével nem akkor, mikor már a bank fölemelte kamatlábját, mint az 1895-ös segítség alkalmával tette. A másik, hogy ez izben nem csak a magyar kormány, (6 millióval) de az osztrák kormány is (10 millióval) hozzájárult a piacnak nyújtott segítséghez, a mit például az 1895. szeptemberben nyújtott 10 milliós segítség alkalmával nem tett az osztrák kormány, mely csak a szelvények hamarabb való beváltását engedte meg. Az 1895-ös 10 millió egész mult év áprilisig maradt a banknál; valószínű, hogy az új 10 milliós kölesön, mely szintén kamatmentes, ugyancsak hosszabb ideig marad a jegybank üzemében. A bank mai üléséről a következők kommuniké jelent meg:

Az osztrák-magyar bank főtanácsának mai ülésén behatóan foglalkoztak a pénzpiac állását és a bank helyzetével. A főtanács kimondta, hogy ha a két pénzügyi kormány a bank jegytartalékát hálát érdemlő módon nem is erősítette volna meg tiz, illetőleg hat millió arany forintra rugó letéjével, a kamatláb fölemelése ez idő szerint akkor sem lett volna indokolt. Ezután folyó ügyeket intéztek el.

Szégszerkesztő: Heltai Nándor.

59658

V. 1896.

Ajánlati hirdetés.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszterium 1896. szeptember hó 24 58532. sz. rendelete folytán a nagyváradi m. kir. p. ü. igazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Bihar megyébe bekebelezett Beél községben üresedésbe jött dohány nagyváradu betöltése végett írásbeli ajánlatok beadása után 1896. év október hó 20-án délelőtt 10 órakor a p. ü. igazgatóságnál versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát ugyancsak a versenyzők által az eladás után igénybe vehető ellátási jutalék fogja képezni, és a dohány nagyváradu annak fog átadatni, ki a legesekélyebb ellátási díjt fogja követelni, mindazonáltal a kinstár fentartja magának azon jogot, hogy versenyzők között szabadon választhasson, mi okból az ajánlattevő semmi esetben sem támaszthat igényt azért, mivel ajánlata el nem fogadtatott.

Az eddigi dohány nagyváradu a nagyváradu kezeléseért 3% százalékos tözsdíjt élvezett.

A dohány nagyváraduának utolsó három évi nyers forgalmának átlaga 18647 frtot tett ki, és ahoz anyag beszerzés végett 39 kistáru ny utalva, továbbá az áruada kezelésével a bélyeg és váltó úrlapok eladási kötelezettsége 1 1/2 százalékos eladási jutalék mellett adatik meg az engedély.

Az összes gyártmány-készletek a nagyváradi dohányváradu raktárból, a bélyegkészletek pedig a tenkei m. kir. adóhivatalnál lesznek beszerzendők.

Köteles leend a vállalkozó a dohány nagyváraduát az átvételre kitűzött napon, továbbá a fogyasztási viszonyoknak, megfelelő 14 napi tartalék készletet 800 frt értékben beszerezni, és folyton érintetlen teljességben fentartani, azonkívül a napi eladásra szükségelt gyártmány mennyiségét is beszerezni.

A dohány nagyváradu és evvel egybekapcsolt kis tözsdé lehetőleg a piac terén, vagy fő-utczán élénk forgalmu helyen, száraz bolti és raktári helyiségben személyesen kezelendő, és az üzletről azon öt rendbeli könyvek pontosan vezetendők, melyek a dohányeladási szabályok 19. §-ban részletezve vannak. A pályázók kötelesek bánatpénz fejében 80 frt készpénzban, vagy tözsdén jegyzett állampapírokkal 50 kros bélyeggel ellátott, sajátkezűleg aláírt, lepecsételt ajánlatukhoz csatolni, vagy pedig ezen összeget valamelyik állami pénztárnál letétetni az arról szóló nyugtát az ajánlatához mellékelni, és az ajánlatot ezen cím alatt: „Ajánlat” a beéli dohány nagyváradu elnyeréséért legkésőbbben 1896. október 20-án d. e. 9 óráig a pénzügyigazgatóság főnökségénél közvetlen vagy posta útján benyújtani.

A pályázók bánatpénzei, csak a tárgyalás teljes befejezése, illetőleg felsőbb jóváhagyás után fognak vissza szolgáltatni, az elfogadott ajánlattevő bánatpénze pedig csakis az érintetlen készlet beszerzése után.

Az ezen vállalatnál mérvadó részletes feltételek és azzal egybekötött kötelezettségek a pénzügyigazgatóságnál és a Nagyszalontai pénzügyőri biztostnál megtekinthetők.

Nagyváradon, 1896. évi szeptember hó 30-án.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Le Griffon

legjobb és legkedveltebb

valódi francia szivarkapapir és szivarkahüvelyek

Le Griffon „Patent“

kedvelt és praktikus szivarkapapir.

Nagybani eladás az ország összes
norinbergi és papir-nagykereskedé-
sekben.

GYÁRI FÖRAKTÁR:

G O L D Z I E H E R G É Z A

BUDAPEST,

V. kerület, Arany János-utca 20. szám.